

тельть на съда тържествено прочете следната присъда:

„За развращаване на обществения моралъ, за незаконно вмешателство въ законните дѣла на почтените французки граждани и за гнѣсни инсулации по адресъ на официални лица и държавни институти, мадамъ Съвѣсть се осужда на смърть. Присъдата е окончателна и неподлежи на обжалване“.

Още на другата сутринь, предъ висши представители на властъта и на всички културни страни, въ центъра на Парижъ сатърътъ на гилотината отрѣза главата на оплутата и охулената Съвѣсть. Димящата ѹ кръв обагри широкия площадъ. Сънцето бързо се показа и целуна съ топли лжчи окървавената ѹ снага.

Нѣколко дена следъ това обаче мълвата разнесе нова тревожна вѣсть: „ Мадамъ Съвѣсть възкръснала.“

Властите отново скочиха на кракъ. По улиците на Парижъ се появиха нови предупреждения къмъ французките граждани.

Заплашващо се съ смърть и разорение всѣки, който укрие и даде подслонъ на опасната мадамъ Съвѣсть.

Това страшно предупреждение накара французите винаги щателно да провѣряватъ кѫщи си, да не би случайно нелегално да се е промъкнала у тѣхъ Съвѣстта. За тѣхъ тя става истинско страшилище.

Мълвата обикалѣше неуморно Парижъ и вливаше смъртенъ страхъ. Тя виждаше мадамъ Съвѣсть ту като зловещъ фантомъ горящъ за